

רְבוּבַת אִיהִי עַל תְּנוּעֵינָ דְגּוּפָא דְעוֹרְבַ, וְאִיהִי תְנוּעָה דְכְלָהוּ, דְנִפְקַת לְאַסְטָאָה לְבַנֵי נָשָא בְפָרְשַת אֹרְחִין, תְנוּעָה דִילָהּ בְרִישָא דְעוֹרְבָא, וּבְזַנְבָא וּבְגֻפָא וּבְגֻדְפִין דְעוֹרְבָא, נְחָשׁ שְרִיא בְקַרְיָאָה וְאַמִירָה וְקָלָא וְדַבּוּר דְעוֹרְבָא, וּבְאַלִין תְנוּעֵין שְרִיין כָּל הוּלְף עַל גְחוּן וְכָל הוּלְף עַל אַרְבַּע מְסֻרָא דְמְסָאָבוּ.

וּמְנָא יִדְעִין פּוּלֵי הָאֵי, בְּגִין דְסַמָּא "ל וְנְחָשׁ מְמַנָּן עַל חוּבִין דְבַנֵי נָשָא, דְאַתְדַּנּוּ מְסֻרָא דְשְמָאָלָא דְאִיהוּ גְבוּרָה, וְכַד פֵּר נֶשׁ עֶבֶיד חוּבִין, כְּפּוּם הֵהוּא פֵּר נֶשׁ הָכִי סְלִיק חוּבִיָּה לְאַתֵּר דְאַתְגָּזֵר נְשְמַתִּיהָ, וְלֹא זֶז מִתְמָן הֵהוּא חוּבָא עַד דְאַתְפָּרַע מֵהֵהוּא פֵּר נֶשׁ, וְאִם פֵּר נֶשׁ אִיהוּ נְשְמַתִּיהָ בְּאַרְחָ אַצִּילוֹת, אִם חָאָב, חוּבִיָּה מְטִי עַד סְפִירָן, וְעוֹנֶשָא אִיהוּ סְגִי כְּפּוּם דְרַגְיָה.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָבָא וְכִי חוּבָא אִיהוּ בְּכַר נֶשׁ דְתִלְיָא נְשְמַתִּיהָ מֵהֵהוּא אַתֵּר, וְכִי אִית לִיה חוּבִין, וְהָא פְתִיב (משלי יב כא) לֹא יֵאָנֶה לְצַדִּיק כָּל אֹן, אָמַר לִיה אִין, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (ישעיה נט ב) פִּי אִם עֲוֹנוֹתֵיכֶם הָיוּ מִבְּדִילִים בִּינֵיכֶם לְבִין אֱלֹהִיכֶם, מֵאִי מִבְּדִילִים, אֶלָּא דְסְלִיק הֵהוּא נְשְמַתָּא דְאַצִּילוֹתָא מִנִּיהָ וְאַתְפָּרַשׁ מִנִּיהָ. (דף קכד ע"ב) וְרִזָּא דְמִלָּה, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיַּבְשָׁה וְגוּמַר (בראשית א ו) אֶסְתַּלַּק נְשְמַתִּיהָ מִנִּיהָ וְאַשְׁתָּאֵר גּוּפָא יְבִשָׁא, מָאן גּוּפָא הָכָא, דָּא נְשְמַתָּא דְכְרִסְיָא יִקְרָא (ג"א דקב"ה יהו"ה) דְאַשְׁתָּאֵרַת יְבִשָׁה, בְּגִין דְאַסְתַּלַּקַת מִנִּיהָ נְשְמַתָּא בְּאַרְחָ אַצִּילוֹת, דְהָאֵי נְשְמַתָּא אִיהִי גּוּפָא לְנְשְמַתָּא עֲלָאָה, וְאִי פְעִי דְתַחְזוֹר לְגַבִּי הֵהוּא נְשְמַתָּא, לִית לָהּ רֶשׁוּ לְאַחְזָרָא לְגַבִּיָּה, עַד דְהֵהוּא חוּבָא אַתְעַבְרַת מִנִּיהָ, וְרִזָּא דְמִלָּה שׁוּבוּ אֵלַי וְאַשׁוּבָה אֲלֵיכֶם (מלאכי ג ז).

אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר לְרַבִּי שְמַעוֹן אָבוּי, אָבָא אֲלִין תְנוּעֵין דְעוֹרְבָא מֵאִי לְאַשְׁתַּמוּדַע בְּהוּ פֵּר נֶשׁ בְּגִין דִּיחְזוֹר בְּתִיּוּבְתָא, אָמַר לִיה בְּרִי וְדָאֵי אָסִיר לְאַסְתַּפְּלָא בְּהוּן לְעַמָּא קְדִישָׁא, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (במדבר כג כג) פִּי לֹא נֶחַשׁ בִּיעֶקֶב וְלֹא קָסָם בְּיִשְׂרָאֵל, אָבָל אִם יִזְדַּמֵּן לְבַר נֶשׁ לְפּוּם שְעֵתָא וַיִּדַע בְּהוּן, יִסְתַּפַּל בְּהוּן בְּגִין דִּיחְזוֹר מִחוּבּוּי בְּתִיּוּבְתָא, וְהָאֵי לְבַר נֶשׁ דְכָל (ג"א דלא) עוּבְדוּי פִיעֶקֶב וּכְיִשְׂרָאֵל, דְבַר נֶשׁ דִּיעֶבֶיד עֶבְדֵי דִיעֶקֶב דְאַתְמַר בִּיהָ (בראשית כה כג) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, מֵה פְתִיב בִּיהָ (ירמיה יטז) לֹא כָאָלָה חֶלֶק יַעֲקֹב.

דְּמִסְטָרָא דִיעֶקֶב וְיִשְׂרָאֵל בְּעָא בְלַעַם חֲתִיבָא לְאַסְתַּפְּלָא בְּנַחְשׁוּי וּבְקַסְמוּי, וְלֹא אֲשַׁפַּח אַתֵּר לְאַעְלָא לְגַבִּיָּה, וּבְגִין דָּא אָמַר פִּי

לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל. אמר ליה רבי אלעזר, והא בלבן פתיב (בראשית ל כז) נחשתי ויברכני יהו"ה בגלגלך, אם פן אמאי אערב ביה, אמר ברי הקא רזא עלאה, דלזמנין שושנה אשתפחת בין קוצים, והקא רזא דגלגולא, אמר ליה ידענא, ועם פל דא ברי, אף על גב דאתמר פי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל, בר נש צריך למנדע פלא ואפילו חרשין, פמה דאוקמוהו מארי מתניתין, לא תלמד לעשות (דברים יח ט), אבל אתה למד להבין ולהורות.

ובגין דא תנועין דעורבא, אית תנועה דסליק ברבי"ע, ואחזי דחובא דיליה תליא לעילא בעלמא דאתי, ואית תנועה דנחית לה בתבי"ר בשברים, ואחזי דחובא דיליה נחית לתתא בעלמא דין, למיהוי ליה תבירו בגיניה, וכל אלין סימנין איהי אחזי בארחא, כגוונא דעמלק דאמר בגיניה (שם כה יח) אשר קרה בדרך, דסטרין אחרנין אינון פלסטים דנפקין בארחין, ובגין דא עורבין חילא דלהון באורחין.

ואינון דמזלהון תליא בשבת"י, אינון עציבין, ואינון דוחקין רגלי שכינתא בגלותא, דבזמנא דאלין אתפשטו בעלמא, אתמר ברגלי שכינתא ויאסוף רגליו אל המטה (בראשית מט לג), אתכנישת לגבי זרעיה דיעקב מטה שלמה, ובגין דא וישפון ישראל בטח בך עין יעקב (דברים לג כח), דלא זזת שכינתא מינייהו בגלותא, בגין דלית בהו פסולא, ושבתא"י אית ליה תרין בתין, חד שפל ראש, ותנינא בית הסהר, דאסירי מלכא אסירין תמן בגלותא, ואינון דחקין שכינתא וישראל (ג"א שעתא לישראל) בגלותא, ובשפל ראש ישראל אינון שפלין לתתא, ומיהאי ככבא ייתי כפנא ועניותא לישראל, ומאן דבעי לאסתמרא מניה, צריך לשנויי שמייה ולשנויי אתרייה ולשנויי עובדוי, ודא איהו שנוי מקום שנוי השם ושנוי מעשה, והא אוקמוהו הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר (איוב לג כט).

שערא חוורא ועינוי חוורין ואנפוי חוורין וגופא חוורא, אי אית ביה עובדין טבין דא איהו מסטרא דימינא, מסטרא דרחימו דאיהו אהבת עולם אהבתיך על פן משכתיך חסד (ירמיה לא ב). שערא חוורא ועינוי חוורין ואנפין חוורין וגופא חוורא, דלית ביה גמילות חסדים ברחימו דאהבה, האי הוא רמאי מסטרא דלבן הארמי, אסתמר מניה, בהרת לבנה היא, ולילי"ת היא בהרת לבנה אוכמא סומקא ירוקא, הדא הוא דכתיב (ויקרא יג ד) ואם בהרת לבנה היא בעור בשרו ועמוק אין מראהו מן העור, בהרת שחורה ושפלה איננה מן העור והיא כהה, תרין (דף קכה

ע"א) גוונין תננינן אינון ירקרק או אדמדם, פלהו מתהפכין עינוי בכעסא לחורו ואוכמו וסומקו וירוקא, וכל דא במאי אשתמודע, דלית בר נש דלא אתפלילן ביה אלין ארבע גוונין, אלא ההוא גוון דשליט על פלהו אחרנין, ביה אתקרי, וביה אשתמודע לאתקרי חוור או אוכם או סומק או ירוק, ואלין ארבע גוונין בישין אינון ארבע קליפין דאגוזא, תהו ובהו וחשף ותהום, ואלין אינון (דברים ח טו) נחש שרף ועקרב וצמאון, נחש גוון חוור בהרת לבנה, שרף ועקרב, אדמדם שרף, או ירקרק עקרב, וצמאון שחורה, אלין אינון ארבע גוונין דאשא דגיהנם.

ואתתא בישא מתמן קא אתיא, עלה אתמר (ויקרא יד מה) ונתן את הבית את אבניו ואת עציו בעניותא, דלא אשתאר בביתא, ובגין דא חכמות נשים בנתה ביתה, ואולת בידיה תהרסנו (משלי יד א), אלין אינון ארבע גוונין דאשא דגיהנם, דמסתלקי בעיינין באנפין בשערא, ומאן אתר מסתלקי, ממרה אוכמא דטחול, וממרה סומקא דכבד, וממרה ירוקא דמרה, וממרה חוורא דריאה, אלין אינון ארבע גוונין חשוכין דמלאכי חבלה, וכלהו פלילן בלילי"ת סם המות, מאדי"ם איהו במרה אדומה למשפך דמא, ואיהו מפת חרב והרג ואבדן.

והכי שכינתא אשתמודעת בארבע גוונין שפירין נהירין, גוון חוור מסטרא דחסד, סומק מסטרא דגבורה, ירוק מסטרא דעמודא דאמצעיתא, אוכם מסטרא דאימא עלאה, דאתמר בה (משלי א ח) שמע בני מוסר אביך ואל תטוש תורת אמן, ואתמר בה (שיר א ה) שחורה אני ונאנה, אימא תתאה נטילת גוון מאימא עלאה, שוקא ימינא נטיל גוון מדרועא ימינא, הךא הוא דכתיב (תהלים טז יא) נעימות בימינך נצח, שוקא שמאלא נטיל גוון מדרועא שמאלא, אות ברית נטיל גוון מגופא, עמודא דאמצעיתא נטיל חכמה, אדם דרכיב על פלא, עלה אתמר (קהלת ח א) חכמת אדם תאיר פניו, ועליה אתמר (תהלים קד כד) יהו"ה כלם בחכמה עשית, פתר עלאה איהו סתים לא אשתמודע ביה גוון פלל לעילא, ובצעמודא דאמצעיתא אחזי כל גוונין.

הא הכא רזא דשערא, דביה אשתמודעאן אנשי חיל בגוון חוור, יראי אלהי"ם בגוון סומק, אנשי אמת בגוון ירוק, שונאי בצע בגוון אוכם, ארבע אתוון מתלבשין בארבע גוונין אלין, י בגוון חוור, ה' בגוון סומק, ו' בגוון ירוק, ה' בגוון אוכם, האי שמא איהו דרקים גוונין בכל אתר, ואיהו דצייר שרטוטין במצחא, פגוונא דא יהו"ה, ואינון ארבע רשימין דשרטוטין, דאינון עמק רום ועמק תחת ועמק מזרח ועמק

מערב, שרטוטין זעירין דקריצין דעינא מסטרא דאת י', שרטוטין באורכא בפותיא בגבהא מסטרא דתלת אתוון דאינון הו"ה, פלהון אשתמודעין בשעור קומה דבר נש, באורכא מסטרא דאריף קומה, דאינון אנשי חיל, בפותיא קצר קומה ורחבא דקומה, ואינון יראי אלהי"ם, בגבהא גבה קומה ואינון אנשי אמת, זעירין בעגולא שונאי בצע מסטרא דאת י', ודוד מסטרא דאת י' אתמר ביה (שמואל א יז יד) ודוד הוא הקטן, ואלין אינון שונאי בצע, שרטוטין אלין בארץ מישר, פשרטוטין דגט פטורין דצריף שרטוטי, או אלין דמחייבא אורייתא, ועל אלין שרטוטין אתמר (תהלים כה כ) פל ארחות יהו"ה חסד ואמת לנצרי ועדותו.

שרטוטין באריכו מסטרא דרבי"ע פגוונא דתקיעה, ואלין אינון אריכין דקומה מסטרא דימינא, ארף אפים, אריכין בקלא בצלותין באורייתא, אריכין ברוגזא, אריכין בשערא בעיינין באנפין בחוטמא בשפון בדיקנא בגופא בדרועין ברגלין באצבען (ד קבה ע"ב) רשימו דלהון חנור, ווי לון לאלין דמכחישין דיוקניהון לעילא, פאלו מכחישין סדרי בראשית, וכאלו ממעטין את הדמות, דאיהו שיעור קומה דלעילא, דאלין דשרטוטיהון אריכין, וקומה דלהון ואברים דלהון, צריכין למהוי מארי דחסד, אריכין ברוגזא, מארי דרחימו, ההוא דאתמר ביה (ישעיה מא ח) זרע אברהם אוהבי.

שרטוטין ברחבא, פגוונא דשברים, תנועה דלהון תבי"ר, ואינון רחבים וקצרים דקומה, ואנפין רחבין וקצרין, ועינוי רחבים, וחוטמוי רחבים, ושפון רחבים, אלין אינון יראי אלהי"ם, מארי דיראה מסטרא דיצחק, ווי למאן דאכחיש קומתיה בעובדין בישין, דירית נשמתא בישא דרכיב על דיוקניה, דאכחיש פמליא לעילא. שרטוטין גבוהין, ואנפין גבהנין, ועינוי גבהנין, וחוטמא ושפון גבהנין, וגופא גבוה, אלין אינון מארי דקשוט זרע אמת, מההוא דאתמר ביה (מלכה ז כ) תתן אמת ליעקב. זאלין אינון אדנ"י, א' אריף אנפין ועליה שריא י', ד' רחבא דאנפין ועליה שריא ה', נ' גובה דאנפין ועליה שריא ו', י' רחבא דאנפין ועליה שריא ה', שרטוטין זעירין מסטרא דתרועה בעגולא בדיוקנא דאת י', שונאי בצע, מסטרא דדוד דאתמר ביה (שמואל א יז יד) ודוד הוא הקטן, ואינון עיינין זעירין שפירין בעגולא, אנפין זעירין בעגולא שפירין, חוטמא זעירא פומא זעירא גופא דיליה זעירא, שפיר בכלא, ועליה שריא ה'.

שרטוטין גבהנין מסטרא דתרועה, שלשלא"ה דתקיעה ושברים, דא